

תלמוד בבלי מסכת גיטין דף עז/א

משנה הזורק גט לאשתו והיא בתוך ביתה או בתוך חצרה הרי זו מגורשת

תלמוד בבלי מסכת גיטין דף עז/ב

והיא בתוך ביתה: אמר עולא והוא שעומדת בצד ביתה ובצד חצרה רב אושעיא אמר אפילו היא בטבריא וחצרה בציפורי היא בציפורי וחצרה בטבריא מגורש' והא היא בתוך ביתה ובתוך חצרה קתני הכי קאמר והיא כמי שבתוך ביתה והיא כמי שבתוך חצרה דכיון דחצר משתמרת לדעתה היא מתגרשת לימא בהא קמיפלגי דמר סבר חצר משום ידה אתרבאי ומר סבר חצר משום שליחות אתרבאי לא דכולי עלמא חצר משום ידה איתרבאי מר סבר כידה מה ידה בסמוכה אף חצרה בסמוכה ואידך אי מה ידה בדבוקה אף חצרה בדבוקה אלא כידה מה ידה משתמרת לדעתה אף חצרה המשתמרת לדעתה לאפוקי חצר המשתמרת שלא לדעתה

תלמוד בבלי מסכת עירובין דף לב/ב

משנה נתנו באילן למעלה מעשרה טפחים אין עירובו עירוב למטה מעשרה טפחים עירובו עירוב נתנו בבור אפילו עמוק מאה אמה עירובו עירוב: גמרא יתיב רבי חייה בר אבא ורבי אסי ורבא בר נתן ויתיב רב נחמן גבייהו ויתיב וקאמרי האי אילן דקאי היכא אילימא דקאי ברשות היחיד מה לי למעלה מה לי למטה רשות היחיד עולה עד לרקיע ואלא דקאי ברשות הרבים דמתכוין לשבות היכא אילימא דנתכוון לשבות למעלה הוא ועירובו במקום אחד הוא אלא נתכוון לשבות למטה והא קא משתמש באילן לעולם דקאי ברשות הרבים ונתכוון לשבות למטה ורבי היא דאמר כל דבר שהוא משום שבות לא גזרו עליו בין השמשות אמר להו רב נחמן ישר וכן אמר שמואל אמרו ליה פתירתו בה כולי האי אינהו נמי הכי קא פתרי בה [אלא הכי] אמרו ליה קבעיתו ליה בגמרא אמר להו אין אתמר נמי אמר רב נחמן אמר שמואל הכא באילן העומד ברשות הרבים עסקינן גבוה עשרה ורחב ארבעה ונתכוון לשבות למטה ורבי היא דאמר כל דבר שהוא משום שבות לא גזרו עליו בין השמשות

ספר יד מלאכי - כללי המס - אות תי

עוד הביא מכת"ר דברי הר"ב חוות יאיר ז"ל סי' צ"ד דף צ"ב סוף ע"א שכתב וז"ל ונ"ל דדווקא כדאמורא בא לתרץ מילתיה משא"כ סתם גמרא דרכה להקשות ולתרץ אפילו דלא כהלכתא כמ"ש התוס' בב"מ דף ק"ג א' בד"ה מחזיר את הכר וקמי שמיא גליא בראוטי דבריו עמדתי מרעיד דמנ"ל דמשום דסתמא דתלמודא הוא דמתרץ אליבא דרבא מש"ה מתרץ אפילו דלא הלכתא ומה חילוק יש בין אמורא דמתרץ מילתיה דאמורא אחרינא לסתמא דתלמודא אטו סתמא דתלמודא לאו אמוראי נינהו

הרי"ף על מסכת חולין דף ג/ב

אלמא אמרי' רוב מצויין אצל שחיטה מומחין הן, וכן הלכת', ואיכא מרבוואתא מאן דסבירא ליה כרבינא דאמ' בלישנא קמא אבל אם אין יודעין אם יודע הלכות שחיטה אם לאו לא ישחוט ואם שחט בודקין אותו אם יודע הלכות שחיטה מותר לאכול משחיטתו ואם לאו אסור, וקאמרי דהילכתא כרבינא משום דבתרא הוא, ואנן לא סבירא לן הכי דקימא לן דרוב מצויין אצל שחיטה מומחין הן הלכה הוא דהכין מסקנא דגמ' מן בתר רבינא.